

си, пѣли пѣсни на българскѣй царь и канили народа да го припознае за царь. Слѣдъ това Іасенъ прѣминѫлъ Тесалиѧ и стигнѫлъ до Драчѧ (Дурацо). Оттамъ отишълъ камъ Албаниѧ и Срѣбиѧ, та призелъ много мѣста и послѣ ся-врѣнѫлъ въ Тръново съ голѣмѫ славѫ.

Слѣдъ малко царь Іасенъ отишълъ и възвѣ Латине-ты, та призелъ всичкы-ты градове до Цариградъ. Той на-съ малко останѫло да привезе и сѫштъй Цариградъ, ако да не прибрѣзали Латини-ти да го молиѫтъ и да ся-обрѣжатъ да бѣдѣтъ подъ неговѫ власть и да му даватъ даваніе.

Царь Іасенъ, като ся-заврѣнѫлъ въ Тръново, сградилъ, за спомянъ на славны-ты си побѣды, юдинъ црквѣ въ имѧ-то на св. 40 мѫченника *) и написалъ на юдинъ мраморенъ камень слѣдующтъй надпись, който ся-намира и до днесъ: „Азъ Иванъ Іасенъ въ Христа Бога вѣртий царь и самодѣжець Българскѣй, сънъ на стартий царь Іасенъ, сградихъ и исписахъ прѣчестнѫ-тѣ тѣхъ црквѣ въ имѧ-то на святы 40 мѫченника, на които съ помошть-тѣ излѣзохъ на бой въ Романиѧ и разбихъ грѣцкѣ-тѣ войскѣ, и уловихъ самъна царь Кюръ Тодора комнина съ всичкы-ты му болюре; призехъ и всичкѣ-тѣ земли отъ Одринъ до Драчѧ; оште и Грѣцкѣ-тѣ земли, Арбанаскѣ-тѣ и Срѣбъскѣ-тѣ; така и градове-ты около Цариградъ; и сѫштъй тоя градъ дръжахъ Фрѣзи-ти (Латине-ти), нѣ и тии бѣхъ подъ рѣка-тѣ ми, заштото нѣмахъ другъ царь освѣнъ мене и ми плаштахъ даваніе; така

*) Таа црква сега је обрѣнѣта на джамииѣ и ся-вѣка Теке-Джамиси.